

A magyarnyelv és a vidék.

A „Muraköz“ folyó évi 50. számában, a fenti cím alatt írt vezércikk méltán felajdult szírást, hogy a magyarnyelv még mindig nem vívta ki teljes jogait Muraközben és a vendvidéken. Elismeri ugyan, hogy a viszonyok 10—15 éve örvendően javultak, de a kívánt sikernek még a látzata sincs meg.

En tehát, ki ezek valóságát teljesen osztom, azokat se kétségbe vonni, se megmagyarázni nem akarom, csak halványan vázolni óhajtom az okokat, melyek — szerény nézetem szerint — kizárólagos akadály szolgálnak a kívánt cél elérésének.

A jelzett vezércikk példaképpen állítja fel Csáktornya és Perlak muraközi városokat, ahol „jó példával mennek előre.“?

Igaz, elismerésre méltó az a törekvés és az, amit e két város a magyarnyelvi haladás tekintetében felmutatni képes; de miért? . . . mert rendelkezik elég szellemi és anyagi erővel arra nézve, hogy — ha nem is közvetlen, de közvetve — minden lehető elkövetésen közös akaratral és erővel, egy kultur- valamint más egyesületek felállítása által, a magyarnyelv és a szellem ápolása, terjesztése és támogatása érdekében. — S a kitartó munkásságot siker is koronázza.

De fádalom nem így van ez a többi községekben. Mert ezek már részint nem rendelkeznek Csáktornya és Perlak városokhoz hasonló szellemi és anyagi emeltyével; részint pedig — ha lehetne is ilyet találni — nem használják fel a gazdaságos célnak megfelelő érdeklődéssel. — S miért? . . . ?

Sajnos! de legnagyobb részét azért, mert Muraközben és mint igen sok helyen hiányzik — ahol vannak is — az intelligens elemek között a kellő összetartás. Ma nem mindenütt a kasztszerű elkülönülés, az első lehetőség, az ok nélküli kicinsnylés, vagy az ádáz irigykedés üti fel

hydra feét, amelyek következményeként azután kérlelhetlenül lövelik egymásra a guny és kisebb és tüszugarait nem gondolva azzal, hogy ez indokolatlan harcz által, egy reájok várakozó némes és gazdaságos kultur missziójának kell már csírájában megfulladnia.

Vagy ahol néhány, az ügyet lelken viselő buzgó egyének sikerül is a magyarnyelv terjesztés ügyében valamit teremteni — pusztán a közönség szülte okokból — nem tarthatja soká magát; mert hiányzik az erős kitartás s a valódi hazafias lelkesedés. — Pedig ha így áll ez az intelligentiál mint várhatunk akkor a reájok utalt földmívelő osztálytól, kikkel egyetértené válna válhoz vetve kellene ez ügyben akadályt nem ismerő közös buzgósággal munkálkodni.

Ez volna a fő ok. De van még több más szintén nem kicsinylendő contra tényező, még pedig magában az iskolában.

Igaz-e van a vezércikknek hogy oly kevés a dotató miként a tanítóktól nem követelhet oly óriási lelkesedést, mint a milyenre tulajdonképpen szükség volna; de annyit legalább mégis elvárhatnánk, hogy a Muraköz s a vendvidék minden tanító a correctul tudjon magyarul. Pedig e hibában vajmi sokan szenvednek.

Mert olyan tanító — s ilyen számtalan van — aki csak 5—6 hetes póttanfolyamokon szerezte magyarnyelvi ismeretét — sok az oklevélét is, — hogy magyarul és magyarul tanítson s emellett lekestitüljön és magyarosítson is, erre alig képes — feltéve, ha az akarat meg volna is.

De nagy hátrány ez ügyre a tankötelesek hanyag iskolába járatása is. S ennek okai legnagyobb részét a községek előjáróságai — tisztelet a létező kevés kivételnek — kiknek kezébe van letéve, az 1868. évi 38 t. cz. 4 §-ának szigorú végrehajtása . . . papiron! amelyet ok azután sok helyen közönyből, máshol komaság és szomszédságból, néhol pedig éppen anti-páthiából végre nem hajtanak.

Kimutatható az a tanító — ahol kimutajta — a rendetlen iskolafelátogatokat, az előjáróság intézkedése legfeljebb a megintésnél tovább minden századik esetben egyszer ha meggy.

Meg azután a törvénytábla iskoláztatási idő is nagyon ritka községben tartatik meg. Majdnem általában lehet állítani, hogy a tanulók 8—9 éves korukban kezdenek iskoláztatni — úgy ahogy — s már 12 éves kor ukban befejezik rendszeren. Tudok körjegyzőséget, ahol 900—1000 tanköteles gyermek van s tényleg alig 400 tanköteles ár iskolába — azokat is majdnem kötéllal kell fogni — daczára négy iskolájának — Tehát a törvény által előírt 6 évi rendszer és 3 évi ismétlő tanfolyam 3—4 évre zsugo:odik össze, amely idő pedig vajmi kevés még az elemi ismereteknek anyanyelvi elsajátítására is, nem hogy a magyarnyelv is megtanítható legyen?!

Végül a 3 évi ismétlő oktatás hetenkint öt órán, amelynek célja az összes tanult ismereteknek betetőzése volna — igen kevés helyen tartatik meg s ahol tartják is csupán szokásból; de minden kedves rendszer nélkül. Pedig e fokon már a gyermekek érettebbek, fogékonyabbak, az elemi osztályokban szerzett hézagos és hibás magyarnyelvi ismereteiket kizárólag itt lehetne csoportosítani, megerősíteni s a tiszta hibátlan magyarbeszédet marandivá is tenni.

Ezek volnaának nézetem szerint nagyjában azon mizeriák, melyek a Muraköz és vendvidéken a magyarnyelv terjedésének cycloisi falakként álló akadályát képezik s amelyekben minden más törekvés és igyekezet megtörik mindaddig, míg ezeket egy jutékony áramlat mint pelyhet el nem löti, a kibontott vitorlával haladni akaró magyarnyelv terjesztésű dcső hajója elől.

Hogy miként véletem ezt lehetneek, szabadon a legközelebb kifejtenem.

Yezita.

ből ébredt, s a legelső a mit szeméi megláttak, a nevető ég. paciriaszó mű legelőször hallott.

Gyorsan magára kapta piroc, két virágoktól hímes ködmenekjét, a fejére horított egy nagy kendőt, s aztán sietett végig a nagy-utcán a Bokhem zsidó boltjába. Van annak mindene. Ott hagyta a pénzének a felét, s kapott érte két kis iczinke picócske meleg vignóra valót, két kis nyőszörög porcelán lábút, aranyfüstöt, aztán, . . . jő, de hát ki tudná elmondani azt a sok mindent! — Onnan futott a Czompó István uramhoz a felső végre. Ott függött szépen, fényesen kikéfeve, a kaptakkal telehányt asztal fölött két pár sárga patkós csizmácska. . . Jaj de aranyos kis csizmák. Ilyenben járhatnak az angyalok az égben.

— Kinek veszed lelkem azokat a csizmákat? — kérdezte a kíváncsi Czompóné.

— A gyerekeimnek, nénemasszony, a gyerekeimnek.

— A gyereid eidek. — Karácsonyra ugy-e? Szép karácsonyok lesz, aranyos Jézuskám . . .

... Meg jött az is. Elállt a havazás, s kemény páncezl fogott a puha hó fölé. Apró feketé; ontok mozgáltak a fehér némes idébb-odább s elvesződtek a száraz körök kiaszával.

Az egész tájat végig öntötte ezüstjével a hold, hogy megtalálja az utat a kis Jézus.

Csikorgott a hó a Cseke Lászlóné lábai alatt, mint a macska, ha rátáposnak. A hideg zuzmára pirosra esőkdosta puha arcát, de a keblét melegengette a szeretet, az öröm tüze. S mintha csak a természet is segítette volna! Mikor kiért a faluból, olyan fekete volt a major felé, mint a tömlőcs, s mikor oda ért, a hold is oda világított. Olyan szép halványan nézett a szép asszony szemébe, mint a jó Isten képe. Mintha így bízta: né; eredi lányom, eredi, várnak ám téged nagyon.

Utána vitték a czőkmőkját. A major előtt

a komor, leveletlen akác alatt reájuk mordult a két komondor. Megismerték, — körülnézeltek. — El nem arajutok Tisza, Bodri!

Ott van középen az a módosabb formájú ház, abban lakik a pusztai diak; most is világos az ablaka. Hát ugyan az öreg Vizáké mit csinálnak? — Egymásnak beszélgetnek, gápiés türellemmel fosztva a pelyhes vitorlájukat pihét. A Bokorék ablaka is világos. Hogy enyolegnek, nevelgének a fiatal házások; a menyecske esendően ringatja a látványokdóvel letakart teknőt. — A hosszú istállóból oda halasztják a turuyahang. Közbe-közbe egy-egy szilaj „haj-haj!“ — A Peti hangja, a Peti jókedve, megismerő egy egész erdő ember közül. Szólnak az ismerős eszenzők, a mint egy egy tinó bogar után vag. — Minden, minden a régi. Hát oda benn, abban a kis szobában?

Oda ment az ablakhoz. Még benne volt a piros szegély és egy bokor rezedá. Az ágy előtt teidelt a két kis árva, összekucsolat kezekkel, — két kis oltárképről leszállt angyal. Előttük megtörte, szomorúan az apjuk.

Imádkoznak. Egész tisztán ehalhali az ablakig: „és segitsd meg a mi jó anyánkat.“ — Ellottotta a keserűség ezekre a szavakra a szép asszony szívét; csilám!lő gyöngyök pergetek végig az arczán. Homlokát oda nyomta a hideg ablaküveghez, de lehellelőől befogta a köd, s nem látott semmit.

De hallotta, mikor az a kis buksi Sári gyere kérdezte az apját:

— Mikor jön a kis Jézus, édes apám?

— Estére, csak aludj lányom. . . s homlokodon esőlköta.

— Mit hoz?

— Azt, a mit tavaly.

Azzal előltotta a mécsesét; elaludt vele a két kis árva is. A gazda pedig elaludt ki az

istállóba. Szó nélkül haladt át a sötét konyhán. Ha tudta volna ki rejtőzött a sötétjébe!

A menyecske azután besurrant a szobába, mintha szárnyai lettek volna, olyan nesztelenül s kezdte a rezakariás szubladba vissza rakni a viganókat, ptyolat ingeket, babos kendőket.

Az agyon ott feküdt egymást átkarolva a kicsinyek; fehér ptyolatra fektetett két piros rózsahimbó. Az a kis ptyótt Sári gyerek hogyan mosolyog alamban, bizonyosan a kis Jézussal álmodik! Magcsoklota, fejtjét. Ránézett kerekre nyit lekte szemével az anyjára. Felt tőle mintha a mamos állt volna előtte; nem ismerte meg, s elkezdett ptyiraggni. Felebrélt reá a nagyobbik, az megismerte. Hogyan megörült neki! Futott velük az asztalhoz, hol sorba ki volt rakva a sok minden. Nagy pirosra sült Mikulások; szemük, szájuk, orruk szét szilvából vála. Kis zöld mázos cserebogérok, kis bábuk — hogy sirnak, ha melen nyomja őket az édes anyja — dió, mézeskalács, minden. Boldogok a gyermekek, szárazorta boldogabb az anyjuk.

Olyan soká kézik az az ember, alig várja. Mégis ha tiszók csirpel, megrezzen, mintha bizony nem otthon lenne! Kezében az a két kis majszóld jószág az őre. Az a nagyobbik Rozka lány, ez a kisebbik Sári gyerek.

Végre! Kinn esikordult a kis ajtó, már ott kopog az ajtó előtt. A szép asszony arca kipirul, szive mind zajosabban ver. Talán meghalott az a mosolygó ember, ki szó nélkül oda ült mellette a léczára, átofga a feleséges derekát, s a két kis apróságot.

— Néed apám, mit hozott a kis Jézus. — csirpelte a kis nádiveréb.

Áldja meg érte a jó Isten!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A karácsonyi napok alkalmából.** Olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk. Arassza a kis Jézuska az ő áldását minden házra; legyen minden hajlékban öröm, boldogság, szerencse és megelégedés! Boldog ünnepeket!

— **Lapunk** legközelebbi száma az ünnepek miatt újév napján jelenik meg. Az év végén egyuttal kérjük t előfizetőinket, szíveskedjenek az előfizetési hátalékokat megküldeni és az előfizetést megújítani!

— **Veglegesítés.** Ujvári Mihályt, a csáktornyai áll. tanító-képezde segédtanárát a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur jelen állásán végleg megerősítette.

— **Gyászhir.** Özv. Kárászné szül. Ebner Jozefa e hó 19-én, élete 72. évében jobblétre szenderült. Nyugodék békével.

— **Kinevezés.** A csáktornyai m. kir. adóhivatalhoz pénztárnokká Szommer István szombathelyi adóellenőr nevezetett ki.

— **A megyei közgyűlésből.** A f. hó 10. és 11-én megtartott megyei közgyűlésen közigazgatási bizottsági tagokul a f. év végével kilépő öt tag helyébe megválasztottak: Skublics Gyula, Nagy Károly, Szabó Samu, Skublics Jenő és Háczy Kálmán.

— **A megyei igazló választmány** elnöke lett Árvay István, tagjai: dr. Czinder István, Nagy Károly, Szigethy Antal, Botfy Lajos, Csutor János, Fischer László, Handler István és Szabó Samu. A loállítás bi zottságba vidékükről beválasztottak: Szabó Imre és Hajós Mihály urak elnökül; Luperszék József, Vrana Frigyes, Prusztáz Alajos és Koczeth Mátyas urak pedig becsalókül. — Zala-Egerszeg városának a Szent Ivántól Csáktornyaiig tervezett vas-pálya kiépítésének segélyezésére elvevendő 110,000 frtnyi városi kölcsönrre vonatkozó kérelmét a közgyűlés helyben hagyta.

— **Szemvizsgálat** karhatalommal. A Muraközben hatóságilag elrendelt szemvizsgálatnak Máczincze és Csreccán községe ellen zegítvén, az utabban megejtendő szem vizsgálaton a csendőrség segélye fog igénybe vétetni.

— **Tűz** volt e hó 18-án délben Vizi-Sz.-Györgyön. Elégett: Huszárné tulajdonát képező vinczellérakás és istálló és egy borju. A tűz keletkezésének oka nem tudatik. Biztosítva nem volt.

— **Meghívó.** A csáktornyai jótékony nő egyeslet 1889. évi január 12-én a „Hattyu” szálloda nagytermében sorsjátékkal egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: személyenkint 1 frt. Felőfizetések és nyereménytárgyak köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A szívs adományozók kéretnek, hogy az adományozott tárgyakat neveikkel lássák el s január 10 éig Dr. Krasovecz Ignáczné egyleti elnökhöz beküldeni szíveskedjenek. Kezdeté 8 órakor.

— **A „Muraközi Takarékpénztár”** a jövő uj évkor 4 évi tartamra egy uj gyűlő és előlegűzletet szervez.

— **Kinevezés.** Nagy Rezső pénzügyigazgatósági számgyakornokot a m. kir. pénzügyminiszterium a csáktornyai adóhivatalhoz ideiglenes minőségű III. osztályu számszítzó nevezte ki.

— **Protestans** istenisztizlet fog tartani a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet egyik termében karácsony másnapján d. e. 10 órakor. Résztvesznek benne a csáktornyai evangélikus és református hitvallást követők. Az isteni tiszteleten Szilvágyi

Gyula légrádi ev. lelkesz egyházi szónoklatot fog tartani s az Ur vacsoráját fogja a hívőknek kiszolgálatni.

— **Jótékony-ság.** „A szegény tanulókat segélyző egyeslet Perlakon” ez év őszén is érezteti humánus működésének jótékony hatását. F. hó 16-án ugyanis 23 pár cizmát és több másféle ruhaneműt osztott ki, a ruhátlan szegény gyermekek közt.

— **Betőres** Hirschsohn Zsigmond per-laki kereskedő üzletbe a mult héten egy eddig még ismeretlen betörő az üzlet udvar felőli falát kibontva — behatolt — Az illető, aki egy nagy késsel volt fellegyevezve, bement nevezett kereskedő ház-számbájába is. Itt azonban a kereskedő nje felébredt, zárt csapott, mire a betörő a nagy kés hátrahagyásával elmenekült anélkül hogy az éjjeli merész látogatásnak valami hasznát látta volna. A csendőrség szorgalmasan kutatja a tettest.

— **A csáktornyai dalárda** f. évi deczember hó 31-én Csáktornyai a „Hattyu” szálloda nagytermében dalestélyt rendez. Belépti díj személyenkint 80 kr. Kezdeté pont 8 órakor.

— **Tűz** volt e hó 20-án este 9 órakor Csáktornya-Buzás külvárosban. Meggyuladt Winter szállító szalmaraktára és a nagy mennyiségben felhalmozott szalma és zsúp késlelt nagyrészt, valamint a szalmapréselőgépet, egy pajtát a tűz elhamvasztott. A szalma szállító már előbb hatóságilag figyelmeztetve volt arra, hogy a raktárt ne a községben állítsa fel, mert az összehalmozott szalma késlelt könnyen az egész külvárosra végzetessé válhatott volna. A baj meg is történhetett volna, ha esetleg a tűz idejében szél van. Ugy átszik, hogy gyújtogatás esete forog fele, mert a mult héten a szamakazal között egy pakli elégett gyulát találtak.

— **Sertes** lopás Hruska Márk őrségi illetőségű 23 éves, lopásért vizsgálat alatt levő suhancz még a mult hó 29-én Korovecz István bottonyai lakos kárára 6 drb sertést lopott annak óljából A gyauu fennt nevezettre irányulván, a csendőrség keresésére indult. M g is találta egy szalma kázalban, ahová a tolvaj elbújt. Elfogtatván, kiderült, hogy nem ez volt egyedüli lo-pása. Bevallotta ugyan s, hogy egy fél mérő kukoricát és 7 drb. ludat 1 pott rövid idő alatt. A suhancz azt adta elő, hogy azért követett el hamarjában több lopást, hogy szabadlábra ne ereszék, mert nincs mit ennie: az apja ugyanis nem akarja el-tartani. Még sokra viheti!

— **Dohány** csempészeket üldözött a csáktornyai csendőrség a mult héten az őrségi erdőben. A menekvők eldobálták batyukat s elmenekültek. Mintegy 30 kiló szűzdohányt sikerült megtalálni. Ugyanakkor a perlakiak is fogtak egy csempészt, aki mintegy másfél mázsa dohánnyal próbált szerencsét, de dohánya, kocsija s lovaival fizette meg rossz szándékát.

— **A „Budapesti Hirlap”** hazai mitvelt olvasóközönség vetette meg alap-ját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajunk kért, ez egyetlen jelszavát: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozótársak egész seregén kívül a szer-

kesztőségeknek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkeit Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják, más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar pártérdekeket nem ismerő szemléhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlétele felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap; a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókon kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetési tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e célokra havonkint oly összeget fordít, mint a mennyi ezeltől 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő orgánuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárcaróvata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitünő szurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön külön szerkesztői a főváos sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regény-csarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közlöljük. De ezuttal még egy kedves meglepetéssel is szolgálunk olvasóinknak. 1889. január első napján Jókai Mórtól kezdünk egy új regényt, melyet kossorus írnek kizárólag a „Budapesti Hirlap” számára irt. Jókai Mór új regényének a címe: Aki a szívét a homlokán hordja, s mint a költő maga mondja, „egy modern ezeregyéji mese”. A regény egyike Jókai ama genialis, ragyogó alkotásainak, melyek már oly régóta az ő bítvős körébe vonták az olvasó közönséget s Jókait oly népszerűvé bálvány zottá tették, a minő soha még magyar író nem volt. A regény eleje Magyarországban, a vége Mekkkában játszik. Hőse egy nő. Jókai Mór új regényének köz ése: 1889. január 1-én kezdül meg. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 ft. fél-évre 7 ft. negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetéseket vidékről legcélszerűbben postautalványal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának, IV. kerület, kap-lap-utca 16. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐ

M A R G I T A I J Ó Z S E F

Urednička pisarna:

Glavni pisar, bratrska hiša, lijevo na kondignaciji — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošilke učene se zadržavaju novinah, naj se pošiljaju na ime Margitta Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 fjt
Na pol leta 2 fjt
Na četiri leta 1 fjt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magiarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Štampni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajuća i učeničkoga društva „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, „Doljo-Medjimurske sparkasse“ i „Poljovničkoga društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Dodatek

k ognjogasnoj naredbi.

Zakonska oblast samo se onda meša vu stvari napomenene vu 25 paragrafu naredbe, ako to občinsko zastupstvo samo zaišće. Krivu osudu oblasti moći je nakon 15 danov na ministerium prijaviti t j. appell rati.

Ako oblast nebi hotela kakov strošek po zakonu odredjeni na se vzeti, to joj vlada sama odredi i odsudi na ovu obvezanost.

Naredba.

Visokoga ministeriuma za nuternje posle br. 53,720.17 §.

Molbu, koju mi je središni odbor orsačke ognjogasne zajednice pripisal za podpomaganje zajedničkih svrhah, kak tajaj i to, da pripoznam orsačke ognjogasne zajednice, središni odbor za strukovnoga posredovatelja vu ognjogasnih poslih, primjemljen ter po ovoj naredbi pripoznajem gori spomenuti odbor za strukovnoga posredovatelja. Pozivam podjedno stanovništvo varmegije ili varoša, da se vu svakom ognjogasnom poslu za navik i uputu k gori spomenutomu odboru obrne.

Tisza s r

Cirkular.

Visokoga ministeriuma gledeš na hasnovanje ognjeno-redarstvenih regulah od 17. juniuša 1868 br 3365.

Buduć se najviše nesreće s ognjom događja vu vremenu žetve i mlatanja, zato, da se te nesreće čim više uzdrže, naredjujem i pozivam zakonsku oblast na sledeća: 1. Zak. oblast naj nastoji da se spravljanje žita i krme čim dalje od stanovnih sgradah čini, i ako je moguće, isto mlatanje naj si izvan stnjah obavlja. 2. Naj se strogo prepoveda pušenje duhana ili nošenje gorjećih stvari oko žita, krme i drugih lahko gorivih stvari.

Naj se oštro zabranjuje strelanje po vulici i občini, deci naj se nigdar nedopušta igranje s šibicami.

3. Da se priskrbe potrebna ognjogasna sredstva, gde jih nema; ter da se ova navede vu dobrom redu dže.

4. Da se pri svakoj hiži na pripravi drži posuda i potrebna voda za nesreću ognja

5. Da se dimnjaki uredno snaže.

6. Da se pazi na skitalice ter se ovi odposleju vu občinu, kam pripadaju

7. Da se vu svakoj občini ognjogasno društvo vtemelji.

8. Da se narod opomene na osiguranje imetka (asscuratija).

9. Da se pazi pri svakomu zidanju na regule ognjogasne i narod podučiti na to, da z dje s kamenom, c glom i črepom.

10. Da se občinski poglavari obvezu razložnim načinom pripomoći ognjogasnomu pri svakoj nesreći, ter da se pod grožnjom

kaštige svaki pokoravati mora naredbam poglavarstva pri ognju

11. Da se potlam svakoga ognja povede iztraga ter se krivici kaštiguju.

12. Da se za hipnu osudu palikućah taki na ministerium prijava učini.

Tisza s r.

Roditelji pazite na decu svoju!

Ove reči opetujemo već višekrat vu naših novinah. Nebrojene žalostne peldete stoje pred nami, koje nam kažu, kam dva zeidu, kada roditeljsko oko nepazi samo vu hip na nje. Evo pak se je izkazala žalost i sramota na dveh medjimurskih dečakih, koja bude do smrti na njih, kak črni pečat ostala. Što bi mislil da su mogli 14—15 let stari n. si dečaki tak zagreznuti vu blato nečudorednosti, da se budu na dva i tri meseca rešta zadobavili!

Kaj ne dragi Medjimurci? lepo vam se vidi, kak vaš sinek ovo ili ono tak kunšino spelati zna; radujete se nad njegovimi osobnimi srosobnostimi, nu jeli premislite kada da ste ga baš sami i nehotomce na zlo navčili?

Kaj je on otec, koj idući vu grofovnu sumu drva krast, svojega 14 let staroga i nedužnoga sineka ili sa sobom vzeme ili ga vu noći s kolmi naprvo po-le ter ga na huncvtski način navči, kak i gde mora nakladati tudja drva!

Nesrečni ti otec, nebojiš se božje kaštige? neboli te srca nad izgubljenom dušom nedužnoga tvojeoga deteta, koju si ti sam pogubil?

Evo ti plite; tvoja nepremišljena pohlepnost navčila ti je nedužno dete na kradju i ono nasledujuć peldu zločestoga oca svojega, i neznajuć beži vu pogibelj, vu ponor, koj mu za navede dušu vmori! Pelda tvoja navčila ti je sina, da znajući već s tobom tudja drva krasti, poprobaj je taj kunšt i drugde, zsegнул je za oružjem, s kojega pom čju došel je do birovove kasse ter mu odonud penzeze porobil.

Ali kaštiga nijedno zlo delo nemine; vlovien ti je sin i on s padjašem svojim v Kanži tri meseca v reštu sedi.

Četrnajt i petnajt let stari dečaki, oh kolika je to sramota!

A što je tomu kriv? Ti, baš ti, pravi njegov otec, njegov roditelj!

Kak budeš vezda nadomesil falingu svoju jeli si moguć vlastitomu svojemu rođjencu porobljeno poštenje nazad povrnuti? Nebojiš se, da te bude sin tvoj još vu grubu tvojem preklinjal, a si ga na zločasti put našelal.

Kaj bi vam dragi Medjimurci još pri ovom narekoivanju rekeli? Nemam rečih, da izrazim moje duše bol nad ovak nečudno zgubljenimi ovcami. Pak jeden od ovih dveh je baš nezadavna moj djačec bil, a dunes eto ga tam v rešu!

Osiu ili su siromaki svoju kaštigu, strogot zakonska izv. šila se je nad njimi. G.

Z A B A V A

Kralj Matijaš i s iromašni varga.

Od Matijaš kralj ja vno' se poveda, Stvari lepe od njeg ves svet' pripoveda.

Pravdojibuje njegvo posvud je poznato, Šale, igre smešne, poznano je sve to!

Pravice naroda oberučke delil; Smrt neprijatelju, koj bi se s njim meril.

Koj pak s šalom kakvom radost mu zrokoval,

Po kraljevski njega je Matjaš daroval.

Stari varga Pavel ovo dobro je znal, Zato v sebi dugo orak pamišljaval:

Mili Bože! iz mene kaj hoće postati? Da sem već tak stari i nemrem delati,

Znu s decom nemram ja već zdržavati, A vlah mi na porcu neće kožu dati.

Da bi samo go i tam ja mogel dojt, Matijaš kralju žalost povedati!

Da bi dragi Bog ti smilil mi se hotel, Ter do kralja gori tam mene pomogel!

I tak pamišljajuć do mlake je došel, Čudo nevidjeno ovde je on nišil.

Zimska doba bila, voda zamrznjena, Na ledu stvar smešna nigdar nevidjena.

Lisica tam s šćukom jednom se hrvala, Jedna drugu čvrsto za vusta držala.

Kak su skupa doše, kak se te dve našle, Toga nišće nezna, kak su skupa zraše!

Stari varga moral žilost pozabiti, Počela ga jako ova stvar smati,

Im! misli vu sebi, na pamet mu dojde, S tom kometijon borm-š k kraja gor

Na svu sreću imal je plavu pri sebi, Lisicu skup s šćikom brzo nuter zgrabi.

Pak hajd brže bolje v kraljevsku palaču, Misil je dobiti od kralja fain plaču.

Ali tam pred vrati stražari su stali, Koji nuter Pavla baš nisu puštali.

Stara je navala, lahko je to zjati, Da siroti teško je do kralja dojt!

Ako dvorjanike človek nepodmiti, Bolje mu je, gori n'ti n'glar iti!

Orak i niš varga, koj je to dobro znal, Stražarom je dare lepe on obečal.

Jednoma pol onog, kaj bi kralj daroval, Drugomu niš manje, ovak je osuoval,

I tak s občanji zaslepil stražare, Nit računal više za kakove dare.

Pak kad bi pred kralja nuter ga spustili, Dvorjaniki svi su se mu zčudili.

Samo Matjaš mudri na tronu sedeći, Siromašne varge ovaj dar gledeći,

Sladko se nasmejl, ter vargu zapital: Kaj od kralja za svoj trud bi vender iskal?

Ali varga čisto pokorno i krotko, Prigne se pred kraljem, reče lepo gladko: Milostivni kralju! Svetla kruno moja! Ako je miloša, dobra volja tvoja,

Ja drugo neprosim, ako kaj hočeš dati, Za vezda odredi za mene sto batin!

Kralj se je začudil, vargu je pogleda, Misleč, da se ovaj v pameti ponešal.

Ali varga prošnju svojo opetuje, Od ove ni korak on nedostupljuje.

Tak dugo, dok mu kralj batine odlučil Ter katanom svojim njega preporučil.

Pak kad su katani k derešu tam stali, Ter smešuo ga vargu nsp: po zvali,

Onda ov k tronušu tam pristupi gori I ponizno lepo ovak pregovori:

Hvala kralju za dar, nemrem ga ja vzeti, Ar sem njega moral drugim obečati.

Tam na vratih vani tvoji su strážari, Kojim sem obečal, njihov su dari!

Ar me v dvor k tebi nešteli puščati, Svakom anda moral sem pol obečati.

Na te reči muđe, na tu politiku, Spoznal je kralj taki celu tu priliku.

Nikaj nije keanil svakom svoje dati, Strašarom najpređi podelil sto batin.

Zatim siromašnog vargu pred se je vzel, Njemu milostivno ovak dalje rekel:

Hvalim tebi varga na lepoj zabavi, Koju đenes meni ti jesi pripravil!

Da pak na dobrotu budeš se mu zmislil, To sem sto cekinov za tebe odredil!

Čujem još, da Bog ti dete je daroval Ter da kuma budeš vezda potreboval,

Zato, da za njega nebaš brigu imal: Znaj da bude tebi Matjaš kralj kar oval.

I ovak je bilo, varga sređen postal, Matijaša kralja glas lepi je ostal!

G. GY.

Prokleti maček.

Pje

GLAD FERENCZ.

... Tak je nesigurne život čovečanski, da nigdo nezna, gde i kak bude postradal!

Jedni na vodi, drugi na zemlji, jedni vu hiži, drugi na galgaj, kak se već komu pripeti, ali je sveta istina; nigdo nezna, gde i kak bude postradal!

Legneš vu svoju postelju, sti i sto krat si već vu njoj ležal, ali prav se vezla prehitati a ti nosom po steni i nos ti postrada.

Vesel dojdeš dimo iz društva svojih prijateljev. Preživš još slasti i radosti vu godnoga društvovanja, gundrajuć koju pesmicu. Vsa ti je hiža dobro poznana, ali osobito soba, vu kojoj spiš. Znaš vu njoj vsaki kut, i po noći bi našel šbice, zrealo, papuče, i vezda je kmica, prez straha koracaš napro, da sveču vužgeš, ali je dekla (služkinja) razpravljajuć postelju, na putu zaboravila slogu, koj ti pomaže čizme zavuti, popiše se, opadneš i ruku skluciš, i ruka ti postrada.

Bil si dva meseca vu toplicah. Nagledal si se sveta, izvračil beteg tela a morebit, i onu srca, a izpaznil keau. Treba se dimo povrnuti; pišeš, da ti peneze pošljeju. Doma se vino, žganica, pšenica proda i zadnja stotinjaš do gupce vu toplice. Teško ti se raziti s lepim vrtom. Ali vse zabadava, kaj mora biti, mora da i je! a već ti se i želja vu

srцу prebudila za milim domom. Želiš, da si lastavica, da čim prije dimo dojdeš i da svoje drage čim prije vidiš i ogriješ. Lesa je odprta, ve si i naprovo znal, da v noći dimo dojdeš, stupiš vu dvor, i mesto ljubljene majke, tovarušeice, jaka ruka te prime za pozirak: daj peneze! ti predaš lopovu i zadaji krajar i kesa ti strada.

Ste i sto spodobnih pripačenjah bi mogel napraviti narodu vu prilog istini: nigdo nezna gde i kak bude postradal!

Ali da bi ja zbog jednoga mačka postradal, nigdar niti senjal nisam!

Prokleti maček!

Čital sam vu staroj jednoj knjigi, da je nekakov narod mačke obožaval. Oh! poganski ti narod! oh poganska ti vera! Ali kaj mrtvi vu drugoj polovici razsvetljenoga devetnojestoga veka neima takvih ljudi!?

Gospodična Lorika nemre pod nikakov način obeduvati, lužinati, večerjati, ako njoj pisana mačka nije vu krilu. Ah! lepa ti mačka! Tak ljepo prede, tak ti se smajha! pak kak je ona spametna?! Gla je nikoga ne vu hiži a mačka taki vu ormar i falat pečenke na sred hiže potegne, pak kak ona zna ljepo piceke gnjaviti! Takve mačkega ne na celom mskinjken svetu! ako ti zbantuješ to pisanu mačku, jaj si ga tebi! zbantoval si gospodična Loriku!

Gospodična Jozefina nebi dala svojega „Cifreka“ za sve blago ovoga sveta. Ali i je to pes! Na stran vi Budaši i Tabasi, da vas je sram pred Cifrekom! Polvuki vi, pesno žderete meso, glodjete kosti, pfuj! Cifrek je plemenitše krvi i spameten je tak, da samo nepregovori, a da se vašega jela dotekne, za sigurno bi mu hudo postalo. Kava, cukor no još i frigani (pšani) pickeci, to su Cifrekovi lajšpajzi. A gda se pripete, koji bógec vu hižu došepu, sređen si bógec ako koricu tvrdoga kruha izprosiš.

Gospodična Jozefina vsaki tjeden po jedenput okupa svojega Cifreka, počese i pišeće ga a gda ztrapano, neoprano, nepočesano dete zgleđa, mahom ju obohadjja omeglovice i imaju onda posla vsakojaške vode i gajstji. Ali kad je Cifrek tak dragi i spameten! stoji na dve noge, vodu pije iz kupice, na divanu spava, lajati, ne laja!

Dobro si zapameti den i vuru, gda si Cifreka zbantoval, zbantoval si gospodičnu Jozefinu!

Zvršil sam škole, dosta sem se već napraviral, a po navadi praktikanškoj, bil sam i ober glave zajubljen vu vu svoju Anku. Samo da sam na praktikan, taki bi ju vzel, ali ju mati neda, kak već i veli: dok nebudem imal kruha vu mljeko nadrobit

Na sreći se vugodna jedna služba izprazni. Hvala Bogu, mislil sam si vu sebi! No Miško, dosta je već bludil brođ življenja svojega na zburkanom morju sveta, putuj putuj vezda vu ljepšu budućnost življenja tvoje! A Anka? tvoja je, tvoja za navek! Oh Anka, ti življenje moje! Na čast cesarvu vse cesarovo blago, kad je moje, kaj je srću drago! Nije ti treba više Miško pod vrtom a pod platom skrivonce zlihavati i gondratii:

Ti već spavaš Anka mo a,

Već te grii sladki sen

A ja tožen prez pokoja

Skoznujem noć i beli den.

Nego ju budeš pred celim svetom prigrlil na junačka svoja prsa! Nbudu te od vezla poglavari špotali zaradi falingastoga pišma! Ali kak sam i mogel dobro i vu redu pisati, kad mi je Anka navek vu tintarnici, na papira, na peru, vu glavi, vu srću vu ruki bila!

Molbenicu sam ljepo složil, ljepo izpisal,

siguren, da budem to mesto dobil, kak je god črno na belom.

Ljepo nafriziran, sbiksani, parfumiran odletel sam na krilih ufanja i ljubavi punomoćnomu upravitelju, velemožnomu, poglaviti i blagorodnomu gospodinu Rogoziću.

Od ovoga gospona inam samo to napomenuti, da je stal pod tutorstvom milostivne svoje gospe rođene Mačkoljubič, koja je hiži čizme nosila a velemožni gospodin moral je biti zadovoljen s papučami i rogmi. Znal sam i to, gde je „primum forum“, zato sam se ponajprije predstavil kakti aspirant na izpražnjenu službu, milostivnoj gospi.

Gospa Mačkoljubičeva je vugodna ženska med trideset i pedeset, ali dobro zvučena, Grda baš nije a negda je mogla i ljepa biti. Rada je trpela okolo sebe mlade ljude, nego samo one, koji su bili na salonsku zbiksani. Bilo je njoj vu krvi kakti kakvoj kraljici, milosti deliti. Pazila je oštro na ponašanje. Zadnji put je bil pri njenom stolu, koj je s desnom rukom žlicu prijel i jel. Ja sam prihno vu milosti bil pri milostivnoj gospi.

Najveksi slabost gospe Mačkoljubič je bila kaj je mačke prekomeno ljubila. Imala je jako vrnoga mačkov, no ipak med vsimi je njoj najdragši veliki maček imenom Džingis-Kan.

Ej Džingis-Kan! ti tolvaj moje sreće!

Nečem van dugočast ti opisivanjem plemenitih svojstvah Džingis Kanovih, dosta k tomu, da ga je milostivna gospa zvrhu vsega ljubila.

Evo me na vratih, oh kak mi srce silno tuče! Ali kak i nebi, kal vu ovom času zavisi budućnost vroja i moje Anke?! pokušim. Čujem reć: slob duo. Nakonim se milostivnoj gospi da ljep-e, nemre biti. Idem da njoj ruku kušnem, ali prav vu taj hip Džingis-Kan skoči s postelje i prav meni pod noge, ja se p nesreći popiknem i živo stanem — Džingis-Kanu na vrat. Siromaški maček počel je žalostno mijkotiti, vrteni, s očmi preobračati i kopitati, kak pura gda joj glavu otrube.

Za boga, kaj ste mi napravili od Džingis-Kana, preplašeno vikne milostivna gospa a oč su se njoj iskrile strahovitom srditostjum.

Ja sam se izpraćaval, nisam štel, nehotice se nesreću pripetila, ali vse zabada! Čital sam odsudu svoju vu srditom oku milostivne gospe.

Prokleti maček!

Službenica (dekla) rekla mi je potli, da slobodno otidem, a ja hitro pobegeom od te zlokobne audiencije milostivne gospe Mačkoljubič i kaj biže, ako prem žalosten, ali ipak vu ufanju pređal sam molbenicu velemožnomu gospodinu Rogoziću.

Terpelo je jedno dva tri dni. Uh nevoljal za vaega življenja mojega nisem tulike muke pretrpel kak ove tri dni!

Ali nut i molbenica nazad s opazkom: za vezda se nemre želji postiteljovj zadovoljiti. No Miško i ti si postradal; pak zbok jednoga mačka!

S Bogom službal s Bogom srećna budućnost, s Bogom Anka!

Ojet moram pod platom zd hvatiti, da zaplaćem kak malb dete, da hranim goruču ljubav s hladnimi traki blédoga meseca. Tužna sudbina, kak ti mene krato vubijaš.

Prokleti maček.

Oi onoga vremena pod nikakov naćin netrpim mačkinje pokolenje, ali mački su mi prav prešli! Glagol mačka vidim, krv mi taki srditostjum zavri, ar mislim i to je rođak Džingis-Kanov onoga nšrećajavka, koj mi je sigurno srću izpred nosa vkral.

Prokleti maček.

KAJ JE NOVOGA?

Na božične svetke.

Na božične dneve želimo svim našim poštovanim čitateljem srečne svetke. Naj pohodi mali Jezusek svaku hižu i naj poda svoj blagoslov na svaku familiju; naj bude svigdi mir, blagoslov, veselje i zadovoljstvo! To iz srca želimo svim našim čitateljem!

Prošnja.

Dojdúci broj naših novih bude zbog svetke na novo leto izlazi. Na koncu leta prosimo naše pošt. predplatnike, naj nam predplate, s kojimi su dužni, pošleju, tak takaj, da predplate ponoviju!

Čudnovita žena.

V Španjolskoj nahadja se žena u občini Pojessa, koju je Bog osobito i preobilo s decem nadari. Siromašna ova žena, koja je polek toga još kak težakinja v e l i k a sirota, ročila je u 10 meseci šestoro dece. Najprije porodila je trojke, a za 10 mesecov opet još jedanokrat trojke. Stvar je neverojatna, nu novine javljaju za pravu istinitost.

Smrt haramije.

Glavositi razbojnik Staničević pred kojim je cela fehéertemplomska okolica drhtala, vušiel je pred žandari k svojemu stricu ter mu se zagrozil ovak: „Stric! ako me žandarom izdate, prva kugla je ne na žandare, nego na vas!“ Siromašni stric boješi se strašnoga človeka, nekaj zamisli, pak hajd v noći v komoru, gde je Stanič ležal: Navešvi ga vu snu, vze me njegov revolver ter ga strelil k mestu skon a. Skoro je stric prav imal a mi smo željni znati, kaj bude sud na to rek-l.

Velika kradja.

Višeput čita se v novinah, kak su prefrigani varalnice na fini način kakovu tatbinu spelali ter bogati plen odnesli. Ovak došel je glas k poglavarstvu Buapresta, da su nepoznati tati predrii vu palaču Bertholdstein vu Bavorskoj ter odonud spobrli veliki broj sk-pocenih stvarih vu vrednosti od sto jezera forintov. Pokradjene stvari: najveškim su delom nakiti i vure, koje su sve od zlata i s najdražejim kamenjem i giungii izkinčene.

Prizakal hižu.

I to se teško zgoditi more, da bi što hižu svoju zbog ekžekucije dragomu šenkal. A ipak je i to jedan napravil. Vu Szegedinu je gospodar Tapay Lacko, koj je nezdvajna ekžekuciju dobil zbog duga na štibri (kučarini.) Buduć je predi navlake marljivo plaćal, to ga je tak rezrdilo ovo nečovečno postupanje oblasti, da je hižu svoju jednomu činovniku šenkal veleći, da njega već nebudu s porcijum srđili!

Četveroružna ovca.

Čuli smo i videli već više izrodov zi votinjskih, kravu s šestimi nogami, ovcu s dvemi glavami itd. svakovrstnih izvanredno zrasčenih živin. Ovak ima jeden gazda vu Fogarashu birku, koja ima četiri lepo i podpuno zrasčene roge. Birka ova s e č e se lepo s drugimi na pašu i iz paše doma, polek njene krotkoši i privrženosti k ljudem, služu na veliko veselje stanovničtvu, osobito pak deci.

Oklade ili vadlinge.

Vadlinge su posvud vu svetu rezprostranjene i svakojačke; jedne su šaljive, druge ozbilne, tretje komične i smešne. Ali najmesneše vadlinge nahadajmo ipak vu Ameriki. Tam iz vadlinge mora jeden napraviti pešice put od vnoogobrojnih kilometerov, drugi oženi iz oklade staru, koju grđu devojku, koju drugač niti pogledal nije itd. Ovih dnevoj zavadlali su se dva visoki dostojanstveniki, od kojih okladu gubeći moral je jednu veliku

i široku vulicu po b e i o m dnevnu čisto pomesti! Čudni su Amerikanci!

Emancipacija ženskah.

Pod ovim izrazom razumeva se on donošaj človečanskoga društva, po kojem žene vu vsem dobivaju sva ona prava, koja vživaju mužkarci. Izškoline dobivaju mužkarske službe, pohajadiju odprta i javna mesta, vtemeljavju ženska društva itd. Englezii su vu tom ženske vezda već na toliko emancipirali, da je njihov ministereprednik lord Salisbury vu jednoj skupščini zrekel, da se ima i ženskam dati pravo glasovanja (votuma) pri izborih i skupščinah. Anda izborniki v kikkah, veseliste se napre ovaj uredbi!

Oskuda na drvih.

Zima sve pomalom trdeša nastaje, ljudstvo stiska se k pećim ter s težkom brigom svaki gleda vu budućnost, kak i gde bude zmogel drva za kurenje. Medjimurec nema drv. Doljni ljudi dohadaju vu gornji kraj ter gde samo kaj zmoreju, za držje penze kupe. V šekrat se je već vidlo okolo Pretetince i Slavkova, kak doljni ljudi po kupe porobe i malovrodne trke za skupe penze muče se i teško trude s reztepanjem ovih ter je za slakki med doma voze. Vu grofovih šumah ovejenesi nije bilo licitacije, občine same malo imaju, anda velika je oskuda na drvih već vezda, a kak bude za par let?

Veliki mrtvec.

Karlovički srbski patriarka Angjelios German vumrl je 7 ga decembra o. l. Ovaj glasoviti biskup S b o v vu Bečki bil je znameniti domorođec i branitelj magjarskih interesov, on je bil meč proti onim srbskim panslavističkim agatorom, koji su prav na šega orsaga napadali i s rbtii nastojali. Njegovo veličanstvo, kralj naš imenoval ga je za pravoga svojega nutrešnjega tolmačka ter ga nadaril s križem I klase reda željezne kruno. Demovina izgubila je i vu njem dobroga prijatelja.

Opomena za poštare

Vu Beču jeden poštarski činovnik nije dobro zaklenul kariola, kada ga je na željeznicu odposal. Putem oipria su se nezaklenjenja vrata ter iz kariola opal začek, vu kojem je bilo 2 jezera forintov. Taki su iztragu odredili, ali penze još nisu našli a mrtvi je niti nebudu. Poštari pazite na zaklepanje kariolov, da se i pri nas to nepripeti!

Kratke novosti.

Vu Sv. Jurju (Lopatnec) je jedia vencilerska hiža štala i jedno tele zorelo 19. o. m. — Vu Priku je nekakov lopov ove dneve v noći vu hižu Hirschsohn Zsigmonda išel kraat, sobom je nesel jednoga velkoga noža. Ali gospa se je prebudila, larmu napravila, na kaj je tolvaj noža vkraj hitil i odbežal. — Ogenj je bil 20-ga o. m. vešer vu Buzovci. Negdo je vužgal veliki kup slame i šopa, koje je jeden liferant tam skup dal zvazati. Slama, mašina, pak škedenj je zorel. — Vlovliti su žandari vu Gardinovu nekakvoga 23 let staroga. Huška Mark zvana gospa nevaljanca, koj je svinje, goske, kuruzu i kaj drugo vkral. Veli, zato je kral, ar mu roditelji nečuju jesti, pak opravu dat. Bude reč dobil koštu, koja mu nebu vu tek isla. Vu Gardinovskoj šumi su žandari gercare našli, ali su pobaghi. Polički žandari su ta. kaj švercare vloviti, pak su jim kola i konje prodali. — Čakovački žandari marljivo pregledavaju po selah nočne stražure. Vu četiri me tah su našli, da su stražani domaj vu postelji spašii. Prijavili su je pri varm. sudcu, koj bude te dobre strazane navčil, kak je treba na selo v noći paziti.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Jedenkrat išel je Marko k svojemu prijatelju Miški vu pohode. Kak je Miška spazil, da Marko k njemu ide, rekeli je svojoj služkinji (deklji), idi vun, pak reči Marki da sam ja ne domaj, pak tak je i bilo. Za nekoliko dnevoj išel je Miška pohadjat Marka. Gđa je već dosei Miška pred hižu, zaviknul je Matek s obloka: Nega gospodara Marka domaj! Na to je zađujen Miška rekel: A kak moreš tak bedasto govoriti? Ali mu Marko odgovori: Ako sam ja mogel veruvati tvojoj deklji, zakaj nebi ti veroval meni samomu!

Jeden človek koj se je rad dal pozavati na obed, pohodil je jedenkrat svojega poznanca i ostal je dobro dugo prek polдне pri njem. Gđa je videl, da se tak kesno nič stol neprestira, zapital je svojega znanca: A gđa budete obedovali? Ov mu odgovori: Onda, gđa vi otidete.

Gazda je bil vekšii osel, kak njegov inaš. Iz dragoga časa rekeli je gazda inašu, hodi budemo veruše komponovali. Ja neznam, odgovoril je inaš. No vidiš tak, rekeli je gazda, na paldu: Oh ti bedak Šlavári Miška. Mene ljubi tvoja sestra Juliska. Ovo znaš je ne istina, samo je veruš. No vezda ti poveč jednoga. No. Prosim ponizno milostivnoga gospona, meo ljubi njihova gospa. Oh ti bedak! rekeli je smejući gazda, im ti je to ne veruš. Ali je pak istina, odgovoril je inaš.

Kolendar.

(Od 23-ga do 1-ga)

23. Nedelja. Viktorija
24. Ponedjeljak. Adam i Eva. †
25. Tork. Božić.
26. Sreda. Štefan prvi muč.
27. Četrtek. Januš ap. i evang.
28. Petek. Nedušni mladenici.
29. Subota. Tomaš bišk.

LOTTERIJA.

Grac 16. decembra 1888.

84. 40. 56. 37. 53.

CENA ŽITKA

Kuruz 4.60 Pšenica 7.— Hrz 5.— — Jermen 5.—6. Zob 5. Grah beli 8.50 žuti 8.—

Odgovorni urednik;
MARGITAI JOZSEF

Hirdetés.

Bottonnyán (Pódturénben) három szobából álló lakház, az országtól mellet, jelenleg péküzlet, igen alkalmas bolti, vagy vendéglői helyiséggül örökárban adandó 2300 frtérr.

A házhoz tartozik tágas udvar és nagy kert gyümölcsösseel. Az udvaron hat lóra, és külön négy tehénre való istálló, öllak, pajta és egyéb gazdasági épületek vannak. Az épületek mind jó karban vannak.

Bővebbet Bottonnyán.

AMON JAKAB
tulajdonosnál.

„Budapester Tagblatt“.

Am 1. Jänner beginnt ein neues Abonnement auf das „BUDAPESTER TAGBLATT“ Unsere Zeitung bleibt nach wie vor ein unabhängiges für die wahren Interessen des Liberalen uns eintretendes Blatt. Die Leitartikel des „Budapester Tagblatt“ werden von den hervorragendsten ungarischen Politikern geschrieben und das Feuilleton zählt die ersten Poeten und Schriftsteller Ungarns und Deutschlands zu seinen ständigen Mitarbeitern.

Eine Spezilität unserer Zeitung ist die Rubrik:

„Budapester Leben“

die sich der größten Beliebtheit erfreut.

Eine Beilage des „Budapester Tagblatt“, die unter dem Titel:

„Frauen Zeitung“

wöchentlich einmal erscheint, ist der vornehmen Damenwelt gewidmet. Diese Frauen-Zeitung bespricht nur Fragen, welche Mädchen und Frauen interessieren; sie bringt Modenberichte aus allen Grossstädten und enthält Rubriken, in welchen alles Interessante und Wissenswerthe für Küche und Haus mitgeteilt wird. Diese „Frauen-Zeitung“ wird den Abonnenten des „Budapester Tagblatt“ gratis zugesendet.

In unser Roman Beilage werden wir im neuen Jahre Romane von

Jókai, Maupassant und Spielhagen

publizieren.

Das „Budapester Tagblatt“, welches schon heute das beliebteste deutsche Blatt der Hauptstadt ist, wird bestrebt sein, in Zukunft den Inhalt des Blattes noch zu bereichern und seinen Lesern vom Neuen das Interessanteste und vom Guten das Beste zu bieten.

Als besondere Prämie liefern wir allen unseren Abonnenten den

Budapester Tagblatt-Kalender pro 1889

gratis

Wir senden Probenummern unseres Blattes gratis und franko und bitten um Angabe von Adressen mittelst Korrespondenzkarte.

Die Pränumerationspreise sind:

Ganzjährig	—	—	—	fl. 14.—	Vierteljährig	—	—	—	—	fl. 3.60
Halbjährig	—	—	—	fl. 7.—	Monatlich	—	—	—	—	fl. 1.20

Die Administrations des
„BUDAPESTER TAGBLATT“

Neue Weltgasse Nr. 33.

In Csakaturu übernimmt Abonement: Ph. Fischel Buchhandlung. 816.

4800 szám tk: 888

Arverési hirdetményi kivonat

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zalamegye összesített árvtartó végrehajtónak, Laczkovics Márton és Laczkovics Pál turcsisicei lakos végrehajtást szüendőt elleni 120 ft tőke, ennek 1874 évi január 1-től járó 7 százalékos kamatai 7 ft 20 kr. végrehajtási és 6 ft 10 kr. ezuttal megállapított költség; kielégítése iránti végrehajtási, ügyében a nkanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő Turcsisicei községi 31 sztkjben 36. 209. 288. 389 hrsz. a. felvett ingatlanoknak, ugy az azokhoz tartozó legelő és erdő illetménynek Laczkovics Mátton és Laczkovics Páit illeő $\frac{3}{4}$ -ad része 502 ft becsértékben és ugyanazon községi 133 sztkjben 346 hrsz. a. foglalt ingatlanok fenti végrehajtást szüendőket illeő $\frac{3}{4}$ -ad része 117 ft becsértékben a Turcsisicei községbíró házánál 1888 évi december hó 31 én d. e. 10 órakor Arvay Lajos zalaegerszegi lakos felpere- ügyvéd v. helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfog adatni.

Kikiáltási ár, a fennebb kített becsár, árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át kézpénzben, v. óvadékképes papírban a ki küldötti kezébe letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt a másodikat u. a. naptól számított 60 nap alatt, a harmadikat, u. a. naptól számított 90 nap alatt; minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési fel-

tételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. bíróság tkvi osztályánál s Turcsisicei község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlakon 1888 október 20 án. 817

3355 szám tk: 1888

Arverési hirdetményi kivonat

A csáktornyai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sostar István krsk. II hegykerületi lakos végrehajtónak Lszat Fejercz rimcsákai végrehajtást szüendőt elleni 200 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járás bíróság területén lévő a II hegykerületi 242 tr. 514 hrsz. a. 500 ft 516 hrsz. a. 150 ft 704 hrsz. a. 306 tr. és 515 hrsz. a. 230 frtra b csü t ingatlanokra az árverést ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 évi január hó 18-an d. e. 10 órakor a II hegykerületi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szüendők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 50 ft, 15 ft, 30 ft, 60 kr és 23 frintot kézpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendlet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldötti kezébe letenni, avagy az 1881 LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerőnyvt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1888. szeptember hó 26 napján. 819

A Csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

3347 sz. tk: 888

Arverési hirdetményi kivonat

A csáktornyai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hegya Iona végrehajtónak Kovácsics Florián végrehajtást szüendőt elleni 741 ft 50 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. bíróság területén lévő a grabovnik 82 tk. 173 hrsz. a. 350 ft 178 hrsz. a. 17 ft, 139a)2 hrsz. a. 14 ft 137j) hrsz. a. 90 ft és 137b hrsz. a. 90 ft becsértékben az árverést ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888-ik évi január hó 4-én d. e. 10 órakor a grabovnik község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

A verezni szüendők tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis 35 ft 1 ft 70 kr. 1 ft 40 kr. 9 ft 9 frintot kézpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendlet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldötti kezébe letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerőnyvt átszolgáltatni.

810.
Kelt Csáktornyan, 1888. szept. hó 26.
A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

5593 szám tk: 888

Arverési hirdetményi kivonat

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Hodosán község elleni végrehajtási ügyében 450 ft ill. tők, ennek 1879 évi szeptember 13-tól járó 6 százalékos kamatai, 5 kr. intési díj, továbbá 689 ft 13 kr. illeték s ennek 1888 évi február 9-től járó 6 százalékos kamatai, ugy 5 ft 50 kr. előbb már megállapított költségek kielégítése céljából a nkanizsai kir. törvényszék perlaki kir. bíróság területén lévő Hodosán község 233 sztkjben Hodosán község tulajdonánál bejegyzett 944 hrsz. 728 \square öi nagyságú 1254 ft becsértékű, és 7. 1881 hrsz. 1 hold 338 \square öi nagyságú 240 ft becsértékű ingatlanok

1889 évi január hó 3 napján d. e. 10 órakor Hodosánban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen elfog adatni.

Kikiáltási ár, a fennebb kített becsár, Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékat kézpénzben v. óvadékképes papírban a kiküldötti kezébe letenni. Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt; a másodikat u. a. naptól számított 60 nap alatt; a harmadikat u. a. naptól számított 90 nap alatt; minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. bíróság telekkönyvi osztályánál s Hodosán község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Perlakon a kir. bíróság mint tkvi hatóság. 1888. november 13. 818 1—1

